

JOSÉ RAMÓN MARZO I JOSEP MARIA BUQUERAS

Reis Mags del COAATT

Fa 25 anys que Joan Prous, president del COAATT en aquell moment, planteja la idea de posar en marxa una nova activitat social, rellevant a les dates nadalenques, creant els Reis d'Orient del Col·legi d'Aparelladors. Ell mateix, acompanyat de José Ramón Marzo i Josep Maria Buqueras, són els tres protagonistes d'aquella primera edició. La finalitat d'aquesta festa, com als seus inicis, segueix sent la d'oferir als fills dels col·legiats i col·legiades aquest moment tant

especial en un entorn més amè i familiar. Amb el pas dels anys, els nens han crescut i n'han arribat de nous però hi ha dues cares que sempre, o quasi sempre, han viscut totes les edicions. El 2016 ha estat la vint-i-cinquena. José Ramón Marzo ha estat sempre, sense fallar cap any, el Rei Melcior. Josep Maria Buqueras, que només ha faltat en dues ocasions, es posa a la pella del Rei Gaspar. Amb ells dos, conversem tot seguit.

Què motiva al seu moment la decisió de crear aquesta activitat?

MARZO: Se decidió en una de las juntas que hacíamos los miércoles. Se creyó en la necesidad de crear una actividad que implicase a los colegiados y a sus hijos o a sus nietos, que fuese familiar. Se pensó en dar regalos a los niños en función del fondo que teníamos, regalos de cinco o seis euros, y hacer esta actividad de apertura del colegio.

BUQUERAS: A vegades hi ha col·legiats que es pregunten perquè serveix el col·legi a part de per a fer visats o altres gestions. I aquesta activitat, i altres de caire social que es fan, responen a la pregunta. Crec que la gent agraeix aquest acte anual i que va ser una bona pensada iniciar-lo.

MARZO: En aquel momento el colegio parecía un ente muy cerrado, que lo controlaban cuatro y no sabía qué se hacía exactamente. Esta era una forma de abrirlo y hacerlo más participativo.

De les primeres edicions, d'aquells inicis ara fa 25 anys, què en recordeu?

MARZO: Aquellos primeros años no sabíamos exactamente cómo vestirnos. Compramos varios tipos de guantes, dos o tres barbes distintas o gorros diferentes porque ninguno encajaba bien. Más tarde, ya tuvimos trajes a medida.

BUQUERAS: Els treballadors del COAATT són els responsables d'aquesta intenció. Els primers anys llogàvem els vestits a Casa Guasch i després ja vam comprar-los. Ells se'n encarreguen de tot, fins i tot de pentinar les barbes.

I com solucionàveu el tema del Rei Baltasar?

BUQUERAS: Pensa que als inicis, hi havia un company que es pintava de

Buqueras i Marzo, protagonistes dels Reis d'Orient durant més de dues dècades

Baltasar i vam estar així bastants anys, fins que vam trobar gent de color que podia fer-ho. Durant 4 o 5 anys ho va fer un noi que cuidava les pistes del Tennis Park, després vam tenir al gendre de l'arquitecte Ramon Aloguin i, fins i tot un any, vaig portar a un jugador del Nàstic.

A l'activitat iniciada fa 25 anys, s'hi va sumar posteriorment la d'entregar les joguines als usuaris de La Muntanyeta. Fa 13 anys que es comparteix aquesta estona amb ells el dia de Reis de manera que primera es va allà i més tard es fa l'entrega al COAATT. Com a persones que us poseu a la pell dels Reis, tenint en compte que el receptor a qui doneu el regal és diferent en els dos casos, que us suposa a vosaltres anar al Centre de Paràlisi Cerebral?

MARZO: Para mí es un acto de muchísima sensibilidad. Yo, aunque es un momento muy delicado, lo espero cada año. Creo que tratamos con gente a los que les han robado la vida. Solamente ver la alegría que tienen y lo bien que

se lo pasan, me deja completamente alucinado.

BUQUERAS: Veus que tots aplaudeixen, mires les seves cares i observes que alguns tenen vergonya. El primer any que hi vaig anar, em pensava que eren nens i joves però vaig veure que hi ha gent de molta més edat.

Òbviament, una activitat com aquesta serveix al Col·legi per donar-se a conèixer a nivell social, per obrir-se a la ciutat i demostrar que no és un ens tancat.

MARZO: Lástima que el Colegio no tuviese más capacidad económica porque es un acto que se podría repetir en varios sitios. Yo estaría dispuesto a hacerlo, a estar toda la mañana yendo a tres o cuatro lugares diferentes como al Sanatorio del Pere Mata o a los hospitales donde haya niños hospitalizados.

Suposo que heu tingut ocasió de donar els regals als vostres fills o als vostres nets al llarg d'aquests 25 anys. Quina sensació hi ha en aquell moment?

MARZO: Yo tengo dos hijas pequeñas

que en los primeros años no me reconocían. Esa sensación para mí era una muy especial porqué, cuando tienes al niño sobre tus rodillas y le hablas, parece que el entiende que tú conoces su vida. Esto te dota de un poder que te permite decirles que se lleven bien con sus hermanos o hagan caso a sus padres.

En este sentido, cuando yo hablaba con mis hijas, y teniendo mucha más información, les hablaba de cosas que solo elles sabían. Esa sensación de tenerlos delante con el alma abierta, sin ningún temor a nada y con la verdad por delante, es una sensación que te envuelve y te llena. En mi caso, lo disfrute hasta el día en que mi hija mayor se enteró que era yo y se lo comentó a la pequeña.

BUQUERAS: La mirada que et fan els nens combina l'admiració amb l'amor, la sorpresa que tenen amb la màgia que els suposa estar a les falces dels Reis. Per a ells, ets una mena de Déu. En el meu cas, quan he tingut als meus a sobre he intentat no dir-los res perquè tenia por que em coneguessin.

MARZO: Estoy convencido que el niño, en ese momento, pierde el conocimiento de todo porqué está como anulado, en blanco.

BUQUERAS: En aquell moment hi ha moltes sensacions com la del típic nen que s'espanta i es posa a plorar. En aquests casos et poses més tendre per ajudar-lo a que no plori i perdin la por.

Una pregunta clàssica i directa. Quin Rei és el preferit de la majoria de nens i nenes?

MARZO: El blanco y de calle. Yo te diría que el 50% van con el Rey Melchor, un 30% escoge a Gaspar y el resto opta por Baltasar. No sé por qué, y siempre lo he pensado, pero la mayoría escoge al blanco.

I una pregunta òbvia. Segur que us haureu plantejat deixar pas a

Els Reis del COAATT a la seu del col·legi

Imatge recent dels Reis a La Muntanyeta

altres que vulguin fer de Reis però també teniu clar, imagino, que si us deixen ho seguireu fent tota la vida. O m'equivoco?

BUQUERAS: Clar! Però no tenim dret de cuixa i per això em sembla bé que

la junta obri la possibilitat a tots els col·legiats que vulguin fer de Rei. I si no hi ha ningú, jo encantat de tornar-ho a ser.

MARZO: Yo quiero seguir haciéndolo pero entiendo que al resto de la gente también le puede gustar. ●●●

Els Reis d'Orient del COAATT arriben de nou a La Muntanyeta i celebren el 25è aniversari de la seva creació

Els Reis d'Orient del Col·legi d'Aparelladors, Arquitectes Tècnics i Enginyers d'Edificació han arribat un any més a la seu de La Muntanyeta per entregar els seus regals. Per tretzè any consecutiu, aquesta activitat social del COAATT arriba al centre de paràlisi cerebral on els Reis tenen contacte directe amb els seus usuaris, personal i voluntaris.

A més, enguany se celebra el 25è aniversari de la creació de la figura dels Reis d'Orient d'aquest col·legi, una iniciativa que va sorgir al seu moment per donar un servei als col·legiats i als seus fills i nets, i que més tard es va ampliar a La Muntanyeta.